

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2020 r.

sprawy **R. P.** ,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...),

z dnia 24 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. ,

z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. akt III K (...)

### **postanowił**

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem), w tym 23 % VAT, z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 3. zwolnić R. P. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania kasacyjnego.**

### **UZASADNIENIE**

R. P. wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. akt III K (...) został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., i za to została mu wymierzona kara 25 lat pozbawienia wolności.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżając wyrok w całości, zarzucił:

„1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 186 § 1 k.p.k. poprzez odtworzenie treści słów wypowiedzianych przez konkubinę oskarżonego – A. Ś. – w toku rozpytania w KP w W. , na podstawie zeznań funkcjonariusza policji W. S. , podczas gdy relacja ta objęta była całkowitym zakazem dowodowym z uwagi na to, że A. Ś. odmówiła zeznań na rozprawie dnia 25 września 2018 r.;

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną i pozbawioną obiektywizmu ocenę dowodów w postaci:

1. zeznań świadka J. K. i przyjęcie, że zeznania te zasługują na wiarę w szczególności w zakresie w jakim świadek ten zeznawał, że widział, iż oskarżony idzie z nożem w kierunku, gdzie przebywał W. J. (...)

2. zeznań świadka J. K. w zakresie w jakim świadek ten relacjonował kwestie wypowiedziane przez konkubinę oskarżonego A. Ś. po opuszczeniu komisariatu policji (...);

3. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na wynik sprawy tj. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 156 § 1 k.p.k. - poprzez nieumożliwienie oskarżonemu zapoznania się z aktami sprawy pomimo złożenia przez niego takiego wniosku dnia 19.09.2018 r., a w konsekwencji naruszenie jego prawa do obrony.

Z ostrożności procesowej, na wypadek niepodzielenia przez Sąd Odwoławczy ww. zarzutów, na podstawie art. 438 pkt 4 zarzucił:

1. rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary, będącej (przy uwzględnieniu wieku oskarżonego) karą eliminacyjną”.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu, ewentualnie orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...) zaskarżony wyrok wobec R. P. utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżając wyrok w całości, zarzucił:

1. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego tj. art 433 § 2 k.p.k. w zw. z art 186 k.p.k. polegające wadliwym przeprowadzeniu kontroli instancyjnej wyroku Sądu Okręgowego i nieprawidłowym rozważeniu zarzutu opisanego w pkt. 1 apelacji obrońcy, a w konsekwencji przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że naruszenie przepisu art. 186 k.p.k. przez Sąd Okręgowy polegające na odtworzeniu objętej zakazem dowodowym wypowiedzi konkubiny skazanego – A. Ś. w toku rozpytania na podstawie zeznań funkcjonariusza policji, nie miało żadnego wpływu na treść wyroku,
2. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 i 410 k.p.k. polegające na wadliwym przeprowadzeniu kontroli instancyjnej wyroku Sądu Okręgowego i nieprawidłowym rozważeniu zarzutu opisanego w pkt. 2 apelacji obrońcy, a w konsekwencji przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodu w postaci zeznań świadka J. K. była prawidłowa”.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania. Obrońca złożył także wniosek o zwolnienie skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym, oraz o przyznanie kosztów obrony udzielonej skazanemu w postępowaniu kasacyjnym.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Kasacja obrońcy skazanego R. P. jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Sąd Najwyższy w pełni akceptując stanowisko prokuratora wyrażone w pisemnej odpowiedzi na kasację zauważa jedynie dodatkowo, iż całkowicie chybione są zarzuty obrazy przepisu art. 433 § 2 k.p.k. powiązanego w zarzucie 1. z art. 186 k.p.k. oraz z art. 7 i z art. 410 k.p.k. w zarzucie 2. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku wskazuje bowiem, że zostały w sposób prawidłowy rozpoznane zarzuty podniesione w apelacji i Sąd Apelacyjny w (...), postępując zgodnie z zasadami określonymi w art. 433 § 2 k.p.k. k.p.k., w sposób

wyczerpujący ustosunkował się do wszystkich zarzutów i wniosków podniesionych w apelacji obrońcy R. P. , w tym naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego tj. art. 186 oraz art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. Wbrew twierdzeniu autora kasacji Sąd odwoławczy podał czym się kierował wydając wyrok oraz dlaczego zarzuty i wnioski apelacji uznał za niezasadne i to w taki sposób, że możliwa jest obecnie kontrola kasacyjna orzeczenia tego Sądu. Skarżący nie wskazuje natomiast w kasacji na nietrafność czy też nielogiczność w rozumowaniu Sądu II instancji, a jedynie chcąc wykazać, że Sąd odwoławczy nie rozważył, bądź w sposób niewystarczający rozważył jego zarzuty apelacyjne, podnosi głównie argumenty, które uprzednio miały służyć podważeniu zasadności orzeczenia Sądu Okręgowego.

Zauważyć natomiast należy, że Sąd odwoławczy w sposób obszerny, wnikliwy i przekonujący odniósł się zarówno do zarzutu dotyczącego odtworzenia przez Sąd Okręgowy wypowiedzi A. Ś., które były objęte zakazem dowodowym, jak i zarzutu związanego z oceną wiarygodności świadka J. K. . Sąd Apelacyjny podkreślił, że faktycznie Sąd I instancji przesłuchując w charakterze świadka funkcjonariusza policji W. S. i czyniąc na podstawie jego zeznań ustalenia faktyczne pomimo, że niekorzystne dla R. P. informacje uzyskał on od jego konkubiny, która skorzystała na rozprawie z uprawnienia wynikającego z art. 182 § 1 k.p.k., naruszył przepis art. 186 § 1 k.p.k. Równocześnie jednak Sąd odwoławczy słusznie zauważył, że to naruszenie, w okolicznościach tej sprawy, nie miało jednak jakiegokolwiek wpływu na treść zaskarżonego apelacją wyroku. Pozostałe bowiem dowody przeprowadzone w sprawie, w tym przede wszystkim zeznania J. K. oraz jego brata K. K. dawały, bez jakichkolwiek wątpliwości, podstawę do ustaleń prowadzących do skazania oskarżonego. Świadek J. K. nie tylko widział idącego z nożem R. P. w kierunku gdzie przebywał pokrzywdzony W. J. , ale także przytaczał słowa A. Ś. wypowiedziane po wyjściu z komisariatu, wskazujące na to, że to oskarżony dokonał zabójstwa, a ona następnie umyła nóż. Sąd Apelacyjny, odnosząc się do apelacji obrońcy kwestionującej wiarygodność świadka, przeprowadził wyczerpującą analizę zeznań J. K. , które zostały w pewnym zakresie uznane za wiarygodne przez Sąd I instancji. Oba Sądy zauważają

zmiennosc zeznań tego świadka oraz jego stan nietrzeźwości w trakcie zdarzenia, jednakże ocena tych zeznań nie narusza art. 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zwolnił skazanego R. P. od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k.

**Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.**